

KADIANITË

Ky Sekt i Humbur

Sqarime dhe komente nga:
MUHAMED NASIRUDIN ALBANI

KADIANITË

Ky Sekt i Humbur

(Sqarime dhe komente nga Muhamed Nasirudin Albani)

Përmbledhi dhe përktheu:

Fatjon Isufi

Shtëpia botuese:

Botimet Udhaebesimtarëve, Tiranë

Recensues:

Unejs Murati

Lektore:

Aishe Gjoni

Desing:

MEBA desing

Formati: B6

Shtypi:

“Mileniumi i Ri”, Tiranë

Tirazhi:

250 copë

Viti i botimit:

2023

© Botimet Urtësia. Të gjitha të drejtat e botimit dhe publikimit të tërësishëm apo të pjesërishtëm, janë të rezervuara dhe të mbrojtura me ligj!

DY FJALË PËR LEXUESIN

Pas rënies së Komunzimit në vendin tonë dhe rikthimit të lirisë së besimit, u dyndën shumë ideologji, fraksione, fe dhe sekte të ndryshme. Në një shoqëri të sapo dalë nga errësira e komunizmit, çdo gjë e re dhe e panjohur do të ishte tepër interesante dhe do të zgjonte kuriozitet të madh. Për rrjedhojë, shumë njerëz nga padituria dhe mos njohja e fesë së tyre dhe të shtyrë nga kurioziteti, bëheshin pjesë e fraksioneve dhe sekteve të ndryshme. Duke qenë se përqindja e muslimanëve në vendin tonë ishte rreth 70%, shumë shpejt kjo popullsi do të përballej me sprovat e para që do vinin të kamufluara nën petkun e Islamit. Sekti Kadiani ose Baha-i¹ do të ishin në krye të këtij mashtrimi, sepse përmes aparençës dhe ngjashmërisë në emra dhe faltore ata do të bënin për vete shumë njerëz, të cilët mendonin se këta janë Muslimanë dhe nuk kanë dallime të mëdha me pjesën tjetër të Islamit.

.....
1 Sekti Baha-i ka lindur në Iran në vitet 1844. Atë e themeloi një person që quhej Ali Muhamed Rida esh Shirazi dhe e quajti veten si el Bab. Pas vdekjes së tij, sektin e mori në dorë një person që quhej Mirza Husejn Ali, i njohur ndryshe me nofkën el Baha, ndërsa ndjekësit e tij u thirrën më vonë si Baha-i. Vlen të përmendet se ky sekt ashtu si Kadianitë nuk kanë lidhje me Islamin dhe nuk konsiderohen si Muslimanë. Sh.p.

Por e vërteta qëndronte ndryshe sepse ky sekt në fakt nuk ka lidhje aspak me fenë tonë Islame, paçka se mundohen t'i mashtrojnë njerëzit duke depërtuar mes tyre me lloj-lloj mashtrimesh. Jo, ata janë diçka tjetër, mund të jenë gjithçka por jo Muslimanë.

Përmes kësaj broshure do mundohemi të hedhim pak dritë mbi një errësirë të stërgjatur, e cila herë pas here lëshon helmin e saj për të mashtruar Muslimanët. Në këtë libër do lexoni diçka rreth themeluesit të këtij sekti (Gulam Ahmed Kadianiut), pretendimet e tij, si dhe disa trajtesa që dijetarët e mëdhenj të Islamit kanë patur rreth këtij sekti famëkeq. Në libër kemi përmendur disa sqarime të shejh Albanit Allahu e mëshiroftë të marra prej librave dhe video-kasetave të tij, dhe e kemi mbyllur me një fetva të hershme shumë të rëndësishme të Komisionit Akademik të Fikhut, i cili përbëhej nga dijetarë të mëdhenj si shejh Abdul Aziz Ibën Bazi dhe Muhamed ibën Salih el Uthejmin Allahu i mëshiroftë.

Bëjmë me dije se ky nuk është libri i parë që trajton problematikën e këtij sekti. Kohë më parë janë shkruar edhe libra të tjerë si përshembull libri me titull *“Ahmeditë”* me autor: hoxhë Bajrush Ahmetin, Allahu e mëshiroftë, ose libri *“Muslimanë! Ruhuni nga sekti Ahmedij”* nga hoxhë Justinian Topulli.

I lutemi Allahut ta bëjë këtë libër të dobishëm dhe sqarues për secilin që kërkon të mësojë rreth rrezikut të

këtij sektit, i cili fatkeqësisht edhe në Shqipëri ka xhaminë dhe rezidencën e vet.

Vetëm Allahu është Ai që jep sukses! Tek Ai mbështetemi, dhe nuk ka forcë e as ndryshim pa ndihmën e Tij!

Shkroi: Fatjon Isufi

HYRJE NGA RECENSUESI

Falenderimi i takon Allahut: *“Ai, që ju ka dërguar të pa arsimuarve një Profet nga mesi i tyre, që ua ka lexuar ajetet e Kur’anit dhe i ka pastruar (nga gjendjet e gabuara), ua ka mësuar Librin (Kurandin) dhe urtinë, meqë, ata më parë, në të vërtetë, kanë qenë në humbje të plotë, edhe të tjerëve nga ata, të cilët ende nuk u janë bashkuar – Ai, është i Plotëfuqishëm dhe i Gjithë-dijshëm. Kjo është dhuntia e Alla-hut, të cilën Ai ia jep kujt të dojë, e dhuntia e Allahut është e madhe”.*

| El Xhumu’a: 2-4.

.. zbriti për Muhamedin sal-lAllahu alejhi ve sel-lem: *“Na të kemi dërguar ty për tërë njerëzimin – sihariques dhe paralajmërues, por shumica e njerëzve nuk dinë”.*

| Seb’e: 28.

“ Muhammedi nuk është babë i askujt prej njerëzve tuaj, por është Pejgamber i Allahut dhe vula e pejgamberëve, e Allahu është i Gjithëdijshëm për çdo gjë”.

| El Ahzab: 40.

.. *“Sot përsosa për ju fenë tuaj, plotësova ndaj jush dhuntinë Time, zgjedha për ju islamin fe”.*

| El Maideh: 3.

.. *“Dhe, qe, kjo është rruga ime e drejtë; prandaj ndiqnie, e mos shkoni rrugëve tjera që t’ju shmangin ato nga rruga e Tij. Kjo është ajo që ju porositë Ai për t’u ruajtur nga të këqijat”*. | El En’am: 153.

Ibën Mes’udi radijAllahu anhu ka thënë: “rruga e drejtë është ajo që na la në të i dërguari sal-lAllahu alejhi ve sel-lem”.

.. *“E ky është Allahu, Zoti juaj i vërtetë. Pas të vërtetës nuk ka tjetër pos iluzione, e si po ia ktheni shpinën (të vërtetës)?”*. | Junus: 32.

Kur El Muhtar ibën Ebi Ubejde pretendoi se është duke iu zbritur shpallja (në pjesën e fundit të jetës së sabahëve) i thane Ibën Abasit radijAllahu anhu se:

El Muhtari po pretendon se po i shpallet shpallje nga Allahu,

Ibën Abasi tha: po të vërtetën e ka thënë,

I than: e si është e mundur kjo ?

Tha: Allahu thotë: *“A doni t’ju tregoj se kujt i vjen djalli? Ata, i vijnë çdo gënjeshtari, mëkatari”*.

| Esh Shuara: 221, 222.¹

Unejs Murati

¹ Marr nga libri *“Sebul Kadijanjine lil islam”*, nga Muhamed Takijudin el Hilali

PARATHËNIE¹

Me të vërtetë falënderimet i përkasin vetëm Allahut të Madhëruar! Atë e falënderojmë dhe vetëm prej Tij ndihmë dhe falje kërkojmë! I lutemi Allahut të na ruaj nga të këqijat e vetes dhe punëve që bëjmë. Këdo që e udhëzon Allahu nuk mundet askush ta humbasë, dhe këdo që humbet Allahu askush nuk mundet ta udhëzojë. Dëshmoj dhe deklaroj se nuk ka të adhuruar të vërtetë përpos Allahut, dhe dëshmoj se Muhamedi është rob dhe i Dërguari i Tij.

Muhamedi, sal-lAllahu alejhi ve sel-lem, u dërgua me një ligj të qartë të cilit nuk i afrohet ndonjë paqartësi, ligje prefekte që nuk iu afrohen dyshimet. Fenë e tij e pranuan njerëz mençuria e të cilëve ishte e pastër dhe e kufizuar në të kuptuarit e rrugëve të mirësisë, kështu që ata e përcollën atë siç u urdhëruan dhe luftuan në këtë rrugë derisa fituan. Zoti i Madhëruar ka thënë: *“Ne e kemi zbritur Përkujtimin (librin) dhe Ne do ta ruajmë atë.”* | El Hixhr: 9.

Historia na ka treguar se feja e vërtetë sulmohet në çdo epokë nga shpirta të tunduar pas epsheve, ndaj ata largohen nga faktet dhe ecin në shtrembërime fjalësh të hedhur me fytyra të errëta përtoke. Kjo sprovë nuk kufizohet vetëm tek ata që pretendojnë se kanë njohuri

1 Përzgjedhur nga libri: El Kadijanije vel Behaije të imam Muhamed El Hader Husejn 1293-1377h

për fenë, ashtu si janë shumë udhëheqës të sekteve të devijuara nga e vërteta. Por kjo sprovë i tejkalon ata dhe kalon në një kategori tjetër. Ata i gënjen vetja dhe pretendojnë se janë burimi i shpalljes, dhe se e marrin atë që thonë me gojën e tyre nga Zoti i Plotfuqishëm, pa patur nevojë për Librin e Tij fisnik dhe as për hadithet e të Dërguarit të Tij të zgjedhur, sal-Allahu alejhi ve sel-lem.

Në mesin e tyre pati që pretenduan se janë profet por shumë shpejt fara e tyre u sos, si rasti i El Harith ibën Seidit i cili u shfaq në kohën e AbdulMelik ibën Mervanit. Prej tij u mashtruan shumë njerëz, derisa ra në duart e AbdulMelikut i cili e vrau atë duke mos mbetur asnjë gjurmë e tij në tokë. Apo si rasti i Is'hak el Ahresit i cili u shfaq në periudhën Abasite të Sefahut. Atë e ndoqën shumë grupe njerëzish por ai u vra, kështu që mashtrimi i tij u ndërpre.

Në mesin e atyre që pretenduan se janë profet kishte prej atyre që u mbeten gjurmët edhe pas vdekjes, dhe në këtë kategori është Gulam Ahmedi, novatori i sektit Kadiani. Kemi marrë shpesh letra nga vende arabe dhe të tjera – si p.sh. Amerika – ku pyesin për origjinën e këtij sekti dhe shkallën e lidhjes së tij me Islamin. Ose më saktë, pasi u shfaq artikulli në të cilin folëm për sektin Baha-i të botuar në pjesën e pestë të vëllimit të parë të revistës “*Nur el Islam*”, kemi marrë mesazhe të tjera të disa fletëpalosjeve ku tregohen mendimet e shprehura të

disa prej thirrësve të këtij sketi. Dërguesit e tyre sugjerojnë t'iu kundërpërgjigjemi këtyre mendimeve dhe të paralajmërojmë muslimanët të mos bien në këto humnera.

Para kësaj nuk donim ta fillonim trajtimin e këtij problemi, sepse nuk kishim asnjë nga librat e autorëve të tyre që të mund t'i shikonim si bazë dhe të dinim gjendjen e autorit të tyre. Por sot librat e Gulam Ahmedit dhe të disa prej thirrësve të tij na kanë rënë në dorë dhe na bënë të vetëdijshëm për çështjen e tij. Dhe ja para lexuesit po sjellim disa kapituj dhe doktrina mbi të cilat ndërtohet ky sekt prej pretendimeve të rreme. Do të tregojmë se ku fillon zanafilla e këtij sekti në mënyrë që njerëzit të jenë të vetëdijshëm se pretendimet e tyre janë të rreme, dhe të mos harrojnë se thirrësit e këtij sekti depërtojnë dhe zvarriten në tokat e Islamit vetëm që të ngjallin fitne në shpirtrat e rinisë sonë, ndërkohë që fitneja është më e keqe se vrasja. Revista *“Nur el Islam”*, numri 4, vëllimi 3.

GULAM AHMEDI

Origjina, lindja dhe edukimi i tij

Gulam Ahmedi kur flet për prejardhjen përmend se baballarët e tij kohë më parë kanë jetuar në Samarkand, pastaj janë shpërngulur në Indi duke u vendosur në Kadian, duke patur kështu edhe udhëheqjen në atë zonë. Më pas ngjarjet rrodhën kundër tyre dhe fatkeqësitë ranë mbi ta. Udhëheqjen ua morën dhe paratë ua grabitën. Ai tregon duke thënë: Pastaj Zoti ia ktheu babait tim disa nga fshatrat gjatë epokës së shtetit Britanik.¹

Gulam Ahmedi lindi në vitin 1252 hixhri, dhe kur arriti moshën e arsimimit filloi të lexojë Kuran dhe disa libra në persisht. Kur mbushi moshën dhjetë vjeçare mësoi gjuhën arabe, dhe kur arriti në moshën shtatëmbëdhjetë vjeçare ai kontaktoi me një profesor dhe mësoi prej tij gramatikën, logjikën dhe filozofinë. Tek babai i tij lexoi libra për mjekësinë, ndërsa shkencat fetare nuk i mësoi tek asnjë mësues por i pëlqente thjesht t'i lexonte.²

1 Prej këtu mëson arsyen se pse sekti Kadiani ishte kundër konceptit të xhihadit. (Sh.p.)

2 Siç përmendet në librin e djalit të tij Mahmud ibën Gulam Ahmed, me titull;

Ndërkohë që kaloi shumë kohë duke mësuar, autoritetet britanike e kishin shtrirë zotërimin e tyre në Punxhab dhe të rinjtë po aspironin për pozicione në punë të ndryshme. Kështu që dhe Gulam Ahmedi nxitoi të kërkonte një punë, ndaj shkoi në Silkot dhe mori një punë në administratën e Zëvendës Komisionerit të Lartë. Ai dha dorëheqjen prej saj pas katër vjetësh, dhe këtë e bëri në përgjigje të dëshirës së babait të tij i cili e pa veten në nevojë për ndihmën e djalit në menaxhimin e punëve.

Në vitin 1876 babai i tij u sëmur. Gulam Ahmedi në atë kohë pohoi se i erdhi një shpallje nga Zoti se babai i tij do të vdiste pas perëndimit të diellit, dhe ky lajm - sipas tyre - ishte shpallja e parë që i erdhi. Pas kësaj, ai filloi të deklaronte disa mendime duke pretenduar se i kishte marrë përmes shpalljes. Muslimanët i mohuan këto pretendime me një mohim të fortë, kështu që ai u detyrua të udhëtonte drejt qytetit Lud'hyana. Atje botoi një fletëpalosje ku deklaronte se ai ishte Mesihu i pritur. Përballë tij u ngritën dijetarë të Sheriatit për ta kundër-shtuar, ku mes tyre spikat emri i dijetarit Mevlevi Muha-med Husejn, pronari i gazetës *"Isheatu es Suneh"*. Mevlavi Muhamed Husejn ftoi shumë dijetarë në Lud'hyana për të debatuar me Gulam Ahmedin, por guvernatori (komisari) për këtë qëndroi në anën e tij. Ai e pengoi mbajtjen e këtij debati, ndërsa

"Ahmedi, profeti e Ahir zamanit".

Mevlavi Muhamed Husejn dhe dijetarët e tjerë u detyruan të largoheshin nga vendi në të njëjtën ditë.

Më pas Gulam Ahmedi u zhvendos në Delhi duke ftuar njerëzit në sektin e tij, por dijetarët i qëndruan përballë duke e kundërshtuar dhe i kërkuan të debatonte për atë që ftonte. Ata vendosën që Mevlavi Nedhir Husejini, profesori i hadithit të bënte debatin me të, por Gulam Ahmedi nuk e pranoi këtë debat. Por – siç thonë ndjekësit e tij – ai e ftoi Mevlevi Nedhir Husejnin për mubahele, pra që të betohej ky profesor se Isai alejhi selam është akoma gjallë. Nëse betohet dhe nuk i zbret ndonjë fatkeqësi brenda një viti, atëherë Gulam Ahmedi është gënjeshtar në peygamberllëkun e tij. Por, Mevlavi Nedhir Husejini bashkë me dijetarët e tjerë refuzuan të shkonin pas metodës së Gulam Ahmedit në vend të debatit që i kërkuan.

Pas kësaj, banorët e Delhit thirrën Mevlavi Mahmud Bashirin nga qyteti i Bhopal që të debatonte me Gulam Ahmedin. Këtë e ka transmetuar Mahmudi i biri i Gulam Ahmedit, dhe shtoi duke thënë: Ky debat është botuar.

Në vitin 1892 ai shkoi në Lahore dhe filloi një debat midis tij dhe Mevlavi Abdul Hakimit. Këtë debat e ka përmendur edhe Mahmudi i biri i Gulam Ahmedit, por nuk e ka përshkruar dhe as nuk ka treguar se kush triumfoi në fund të këtij debati. Në vitin 1896 në Lahore u mbajt një konferencë e feve ku morën pjesë përfaqësues

të shumë sekteve. Mahmudi, i biri i Gulam Ahmedit, thoshte: Babai im ishte ai që e propozoi mbajtjen e kësaj konference, dhe qëllimi i këtij propozimi ishte prezantimi i së vërtetës që mbante mesazhi i tij para gjithë botës. Ata tregojnë: Pikërisht kur filloi të shkruante artikullin që donte të fliste në konferencë atë e kapi një diarre e forte, por pastaj e plotësoi konferencën. Ata pretendojnë se i erdhi shpallje se artikulli i tij do t'i tejkalonte të gjitha fjalët që do thuheshin në këtë konferencë, dhe pas kësaj nuk pritej asgjë prej tyre përveç se të thonin: Artikulli i tij në konferencë ishte mbi çdo artikull tjetër. Ata përmendën edhe se pasuesit e tij nuk ishin më shumë se treqind njerëz.

Në vitin 1897 Husein Kami, ambasadori turk në Punjab, ftoi Gulam Ahmedin në një takim por ai nuk iu përgjigj. Kështu, ai shkoi vetë tek ai dhe dëgjoi prej tij atë që pretendonte si shpallje. Me t'u larguar ai shpërndau një artikull në gazetat e Lahores ku refuzonte atë që pretendonte Gulam Ahmedi me fjalët më të forta. Ky artikull pati ndikim në rritjen e pakënaqësisë së muslimanëve kundër Gulam Ahmedit në ato vende. Po atë vit ai botoi një artikull me titullin: "Pajtimi është i mirë". Ajo ishte një letër drejtuar dijetarëve të Islamit, në të cilën u bënte thirrje të heqin dorë nga kundërshtimi dhe shpifja ndaj tij për një periudhë dhjetë vjeçare. Nëse ai është gënjeshtar, atëherë brenda këtyre viteve do t'i vinte ndonjë fatkeqësi që të shfaqte gënjeshtërinë e

tij. E nëse është i sinqertë në atë që pretendon, atëherë kjo periudhë paqeje dhjetë vjeçare do të shërbente që ata të njihnin të vërtetën dhe të shpëtonin nga ndëshkimi të cilin Allahu e zbret ndaj atyre që e kundërshtojnë Gulamin.

Ky komplot i marrë nuk gjeti pranim tek dijetarët e Islamit. Ata e refuzuan këtë sugjerim dhe vazhduan të përgënjeshtrojnë pikëpamjet e tij, si dhe t'i paralajmëronin njerëzit të mos binin në lajthitjet e tij. Në këtë vit Gulam Ahmedi synoi të hiqte qafe fushatën e kundërshtarëve ndaj tij, kështu që iu drejtua Guvernatorit të përgjithshëm të Indisë dhe i paraqiti atij një kërkesë në të cilën thoshte: Trazirat në Indi janë të nxitura nga problemet fetare, prandaj duhet të vendoset një ligj që t'u japë të drejta ndjekësve të secilës fe të shfaqin të vërtetat e fesë së tyre, si dhe t'i mbrojnë ata nga ekspozimi ndaj të tjerëve. Në vitin 1898 ai nxorri një ligj për ndjekësit e tij të mos i martonin vajzat me ata që nuk besonin në profetësinë e tij. Po në këtë vit, ai themeloi shkollën në Kadian për t'i mësuar djemtë e ndjekësve të tij të rriten sipas parimeve të këtij sekti.

Në vitin 1900 ndërtoi një xhami në Kadian, por të afërmit e tij të cilët Zoti i kishte shpëtuar nga mashtrimet ndërtuan një mur përballë kësaj xhamie që i bëri pasuesit të mos arrinin në xhami pa bërë një distancë të gjatë. Gulam Ahmedi ngriti një padi kundër tyre dhe gjykata vendosi për heqjen e murit.

Në vitin 1901 ai i urdhëroi pasuesit të numëronin dhe t'i shënonin emrat e ndjekësve të tyre në një regjistër. Djali i tij Mahmud Beshiri, thotë: Ky vit ishte fillimi i dallimit ndërmjet tyre dhe muslimanëve.

Në vitin 1902 botoi një revistë për të përhapur doktrinën e tij, të cilën e quajti revista “*El Adjan*” dhe që botohet në dy gjuhë, Urdu dhe Anglisht. Disa artikuj të kësaj reviste ai i shkroi vetë. Po në atë vit, Kerim Ed Din ngriti një çështje kundër tij në të cilën pretendonte se kishte shpifur për të, dhe kështu Gulam Ahmedi u thirr në gjyq në qytetin Xhehlum. Ai erdhi në gjykatë ku kjo e fundit vendosi pafajësinë e tij.

Më pas udhëtoi për në Lahore dhe Asilkot për të mbajtur një predikim duke bërë thirrje për doktrinën e tij. Dijetarët atje botuan një broshurë ku i këshillonin njerëzit të mos dëgjonin predikimet e tij, prandaj ai mbajti vetëm një predikim dhe njerëzit u rebeluan kundër tij dhe u përpoqën ta qëllonin. Por ai ishte - siç ndodh gjithmonë - i rrethuar nga policia të cilët e rrethuan derisa e hipën në tren.

Në vitin 1905 themeloi një shkollë fetare arabe në Kadian për të diplomuar ata që i njihnin qëllimet e sektit të tij, dhe po këtë vit udhëtoi për në Dehli. Ndërsa dijetarët u ngritën kundër tij ai nuk arriti të mbante asnjë fjalim në vend të hapur. Ajo që arriti të bënte ishte vetëm të ftonte disa prej njerëzve tek të cilët qëndronte për të përhapur mes tyre parimet e doktrinës së tij, e megjithatë

disa prej të pranishmëve e kundërshtuan fort ndaj dhe u largua nga qyteti i zhgënjyer.

Në kthimin nga Delhi kaloi nëpër vendin e Amartarit dhe vendosi të mbante një predikim në sallën e leksioneve, por dijetarët erdhën për t'i paralajmëruar njerëzit të mos e dëgjonin atë. Kur hyri në sallën e leksioneve mbajti një predikim, dhe një nga ndjekësit i dha një filxhan me çaj. Takimi ishte gjatë ditës së Ramazanit kështu që ai piu gllënjken e parë prej tij.

Njerëzit kur e panë filluan t'i bërtisnin, ndërsa ai thoshte se ishte udhëtar dhe udhëtarit i lejohet që të mos agjërojë. Pas këtyre fjalëve zërat u shtuan dhe ai e ndërpreu fjalimin, kërkoi mbrojtje nga policia dhe u detyrua të largohet nga qyteti.

Në vitin 1905 pretendoi si i është shpallur afati i vdekjes i cili ishte afër, ndaj dhe shkroi librin e njohur prej tyre si "*Testamenti*". Por afati i tij zgjati edhe tre vite të tjera. Në këtë vit pretendoi se i ishte shpallur të ndërtonte një varrezë të posaçme për ndjekësit e tij, dhe i imponoi kujtdo që do të varrosej në të të dhuronte një të katërtën e parave.

Në vitin 1907 u krijua një lëvizje kombëtare në Punjab. Gulam Ahmedi u rreshtua në anën e qeverisë dhe botoi një fletëpalosje në të cilën u bënte thirrje ndjekësve të tij të mbështesnin qeverinë dhe ta ndihmonin atë të shtypte lëvizjen kombëtare, dhe ata e zbatuan. Këtë

vit Konferenca ndërjetare u mbajt në Lahore ku morën pjesë shumë përfaqësues të feve, ndërsa Gulam Ahmedi dërgoi një artikull për t'u lexuar në konferencë. Kur njëri nga ndjekësit e tij u ngrit për ta lexuar, një grup prej të pranishmëve e panë me përbuzje dhe i hodhën fjalë poshtëruese.

Në vitin 1908 shkoi në Lahore, dhe kur arriti atje muslimanët e refuzuan ardhjen e tij. Dijetarët filluan të mblidheshin çdo ditë pas namazit të Ikindisë në periferi rreth shtëpisë së tij, dhe mbanin predikime duke i paralajmëruar njerëzit të mos mashtroheshin nga pretendimet e tij. Gulam Ahmedi u godit nga diarreja kronike dhe u sëmur rëndë kur ishte në Lahore, dhe vdiq në maj të vitit 1908 që korrespondon me vitin 1326 hixhri.

Trupin e tij e dërguan në Kadian dhe atje u varros. Ndjekësit e tij zgjodhën kryetarin e ri të sektit të tyre dhe vendosën që ai të ishte Hakim Nuredin, derisa dhe ky vdiq në vitin 1914. Ky post kaloi tek BeshiruDin Mahmud, i biri i atij që e kishte shpikur këtë sekt - Gulam Ahmedit - dhe ai do të mbetej kryetari i tyre për një periudhë të gjatë.

Pretendimet e Gulam Ahmedit për shpalljen, profetësinë dhe Pejgamberllëkun

Gulam Ahmedi pretendon se i vjen shpallje, dhe prej fjalëve që thotë në hutben frymëzuese janë: “Ky është Libri për një pjesë të të cilit jam frymëzuar nga Zoti i robërve, në ditën e njërës prej festave.” Pastaj tha: “Përku-

ndrazi, ato janë fakte që më janë shpallur nga Zoti i qënieve.” Pastaj tha: “Dhe mu shpall nga Zoti im para se të zbriste murtaja që ta ndërtoj anijen nën mbikqyrjen dhe shpalljen tonë.”

Asnjë nga sahabët e as nga paraardhësit e drejtë nuk pretendoi se do t'i vinte shpallje nga Zoti, dhe nëse Gulam Ahmedi do të kufizohej në pretendimin e shpalljes ne do të thonim: Ndoshta ai ka për qëllim nga shpallja frymëzimin, siç ka thënë i Madhërishmi: *“Zoti yt e frymëzoi bletën (duke thënë): Ndërto shtëpi në male dhe në drurë dhe në atë (kosheret) që kanë ngritur njerëzit.”* | En Nahl: 68. Mbetet të shqyrtojmë atë që ai pretendoi për frymëzimin. Nëse është në përputhje me tekstet e fesë apo parimet e saj ne heshtim, por nëse bie në kundërshtim me ndonjërin prej tyre ne i kundërpërgjigjemi dhe ja kthejmë mbrapsht. Ai deklaroi qartë në librat e tij se është Profet dhe i dërguar. Në hutben frymëzuese thotë: “Si mendoni nëse unë vij nga Zoti dhe ju më mohoni, çfarë u ka ngjarë o gënjeshtarë?” Gjithashtu ka thënë: “Ju e shihni se si njerëzit konvertohen në krishtërim dhe dezertojnë nga feja e Zotit. Pastaj thoni se nuk ka asnjë të dërguar nga Zoti. Si është e mundur që gjykoni në këtë mënyrë?” Ai ka thënë gjithashtu: “Zoti e bekoji këtë (umetin Islam) duke dërguar shëmbëlltyrën e Isait, dhe vetëm të verbërit do ta mohojnë pas tij. Po ashtu ka thënë: “Isai ishte shenjë për bijtë e Izraelit, ndërsa unë jam shenjë për ju o ju që

neglizhoni!” Në një botim të ndjekësve të tij të titulluar “Kushtet për të hyrë në Xhematin Ahmedi”, thuhet: “Mesia i Premtuar - pra Gulam Ahmedi - u dërgua nga Zoti i Plotfuqishëm, ndërsa mohimi i të Dërguarve të Zotit të Madhëruar është një krim i madh që mund të çojë në privimin e besimit.”

Gulam Ahmedi pretendon profetësinë dhe peygamberllëkun duke qenë indiferent ndaj Kuranit, Sunetit dhe konsensusit të umetit. Në këto tri parime ka argumente se Profeti sal-Allahu alejhi ve sel-lem është i fundit i profetëve dhe peygamberëve.

Sa i përket Kuranit, është fjala e Allahut të Lartësuar që thotë: *“Muhamedi nuk është babai i askujt prej burrave tuaj¹ por është i Dërguari i Allahut dhe vula e profetëve. Allahu është i Gjithëdijshëm për çdo gjë.”* | El Ahzab: 40.

Nëse e lexojmë fjalën Hatem (vula) me zanoren kesra (i), Hatim, atëherë kjo nënkupton cilësimin e tij se është vulë e peygamberëve. Kjo do të thotë se pas tij askush nuk mund ta marrë gradën e profetësisë, dhe ai që e pretendon ka pretenduar diçka që nuk mundet ta arrijë. Ndërsa leximi i fjalës Hatem (vulë) sikurse është, pra me zanoren (e), ka kuptimin se me të është vendosur vula dhe nuk do ketë të dërguar pas tij. Pra, kjo fjalë me të dyja zanoret që merr nënkupton fundin dhe mbylljen. Këtë e kanë pohuar dijetarët e gjuhës dhe gjithë komentatorët e Kuranit.

¹ Profeti sal-Allahu alejhi ve sel-lem nuk ka lënë asnjë trashëgimtar mashkull.

Në sunetin e saktë sqarohet ky kuptim. Në sahihun e imam Buhariut, Ebu Hurejra përcjell se Profeti sal-lAllahu alejhi ve sel-lem ka thënë: “Bijtë e Izraelit i udhëhiqnin profetët, dhe kur vdiste njëri pas tij vinte një tjetër. Por vini re, pas meje nuk do të ketë profet.”

Gjithashtu tek Buhariu, nga Ebu Hurejra përcillet se Profeti sal-lAllahu alejhi ve sel-lem ka thënë: “Shembulli im dhe shembulli i Profetëve para meje është njëlloj si shembulli i një personi që ndërtoi një shtëpi, wtë cilën e bëri të hijshme dhe të zbukuruar, përveç vendit (të mbetur bosh) të një tulle në një qoshe muri. Njerëzit filluan të vërtiteshin rreth saj dhe ta pëlqenin shumë duke thënë: A nuk po vendoset edhe ajo tullë?! Unë jam plotësuesi dhe unë jam vula e profetëve.”¹

Tek Muslimi përcillet nga Xhabir ibën Abdilah radijAllahu anhu, nga Profeti sal-lAllahu alejhi ve sel-lem se ka thënë: “Unë jam vendi ku vendoset tulla dhe kam ardhur për të qenë vula e profetëve.”²

Imam Ibën Kethiri në komentin e fjalës së Allahut që thotë: “... *por është i Dërguari i Allahut dhe vula e profetëve*”. | El Ahzab: 40, ka thënë: Allahu i Lartësuar na ka lajmëruar në librin e Tij, po ashtu edhe i dërguari i Allahut sal-lAllahu alejhi ve sel-lem na ka lajmëruar

1 E përcjell Buhariu me nr. 3535 dhe Tirmidhiu në ‘Sunenin’ e tij.

2 E përcjell Ahmedi në ‘Musned’. Hadithologu shqiptar Shuajb Arnauti Allahu e mëshiroftë në gjykimin e këtij hadithi ka thënë: Senedi i tij është i saktë dhe konform kushteve që kanë vendosur Buhariu dhe Muslimi. Gjithashtu, e përcjell Ibën Ebi Shejbe 11/499, Buhariu me nr. 3534 dhe Muslimi me nr. 2287.

përmes haditheve mutevatire¹ se nuk do të ketë profet pas tij. Ta dijë cilido se ai që e pretendon këtë shkallë pas Profetit, sal-lAllahu alejhi ve sel-lem, ai është gënjeshtar, shpifës dhe mashtrues që i largon njerëzit nga e vërteta.

El Alusi në Tefsirin e tij thotë: Cilësimi i tij si vula e profetëve është ajo që ka pohuar Kurani, e kanë qartësuar hadithet dhe umeti ka rënë dakort. Për rrjedhojë, konsiderohet i dalë nga Islami ai që pretendon të kundërtën.

Një muslimani nuk i takon ta interpretojë Kuranin dhe sunetin sipas marrëzive të dikujt që nuk këshillon për Allahun dhe profetin e Tij, por që synon vetëm t'i përgjigjet epshit që ka zënë vend në zemrën e tij. Shikoni rastin e Gulam Ahmedit dhe ndjekësve të tij se si ngatërrohen në interpretimin e fjalës së Allahut: *“Por është i Dërguari i Allahut dhe vula e profetëve”*. | El Ahzab: 40.

Ata nuk i marrin hadithet e qarta që e sqarojnë këtë me qëllim që të mos kenë nevojë për gjithë këtë ngatërrësë. Apo një person nga Kadiani që i jep përparësi epshit para udhëzimit dhe pretendon se është profet i dërguar, duke e mbushur gojën me marrëzi dhe shpifje a duhet t'i shkojmë pas?!

Gulam Ahmedi përmend në librat e tij Mubahalen², dhe ai pretendon se ajo është efikase mes tij dhe disa prej

1 Hadithi Mutevatir është ai i cili përcillet nga një grup i konsiderueshëm transmetuesish, të cilët zakonisht është absurde të bashkohen në gënjeshtëri dhe të cilin e adresojnë në diçka materiale.” Shenim recesnsuesi.

2 Mubahale në Islam është një lloj mallkimi ose lutje që të zbrësë e keqja dhe

atyre që e mohojnë atë. Kështu që fitorja në fund do të jetë për të, dhe për fat të keq ai e përdori këtë metodë me profesor Ebi el Vefa Thenaullah. Ai e humbi mubahalen dhe e la si argument që tregon për tradhëtinë e tij. Por disa që janë të humbur mbetën të shurdhër prandaj nuk dëgjojnë.

Toka iu ngushtua Gulam Ahmedit kur mësuesi dhe dijetari i madh Mevlavi Thenaullah u ngrit për ta zhvlerësuar sektin e tij duke sjellë argumente të pakundërshtueshme, kështu që Gulam Ahmedi shkroi një lutje të gjatë në të cilën iu drejtua Shejh Thenaullahit.

Kjo lutje u bë në ditën e parë të muajit Rabi'ul-Evel 1325 (15 Prill 1907), dhe Gulam Ahmedi vdiq rreth një vit pas kësaj lutjeje. Profesori Thenaullah ende gëzon shëndet dhe është duke punuar në mbrojtje të fesë së vërtetë, si dhe duke zbuluar skandalet e këtij sektit të rremë.

FJALËT E SHEJH ALBANIT PËR SEKTIN E KADIANIVE

1 -Në librin *“Muhtesar el Uluw lil Alijil Adhim”* të Dhehebiut (1/32), imam Albani Allahu e mëshiroftë ka thënë: Sekti Kadiani është ai që mohon përmes kinse interpretimit shumë prej realiteteve legjitime për të cilat është rënë dakort mes umetit Islam, siç është thënia e tyre se profetësia do të mbetet edhe pas Profetit sal-lAllahu alejhi ve sel-lem. Duke sjellë si shembull për këtë profetin e tyre Mirza Gulam Ahmed, dhe para tij fjalët e Ibën Arabiut në librin *“Futuhat el Mekije”*. Ata e keqinterpretuan fjalën e Allahut që thotë: *“Por ai është i dërguari i Allahut dhe vula e Profetëve”*. | El Ahzab: 40, duke thënë se qëllimi nuk është i fundit por zbukuruesi i tyre.

Ndërsa fjalën e Profetit sal-lAllahu alejhi ve sel-lem që thotë: “Nuk do të ketë Profet pas meje”, e keqinterpretuan duke thënë: Është për qëllim se nuk do të ketë bashkë me të ndonjë profet tjetër, pra në një kohë me të.

Ata mohuan gjithashtu edhe ekzistencën e Xhinve paçka se janë përmendur në Kuranin Famëlartë, ndërsa në hadithet e Profetit sal-lAllahu alejhi ve sel-

lem janë përmendur edhe disa prej cilësive të tyre. Ata shkuan më tej duke thënë se xhinët janë grup prej njerëzve, e shumë lajthitje të tjera të cilat erdhën si rrjedhojë e begatisë së interpretimeve. Këto interpretime i morën shumë prej atyre që erdhën pas selefëve në ajetet e Istivasë, apo në ajetet e tjera që flasin për cilësitë e Allahut dhe atributet e Tij.

Kadianitë nuk e besojnë ekzistencën e xhinve

2 - Në librin bazë “Forma e namazit” (1/32) shejh Albani Allahu e mëshiroftë thotë: Sekti Kadiani nuk beson në botën e xhinve që përmendet në Kuran dhe Sunet. Metoda e tyre në kundërshtimin e teksteve është e njohur. Nëse teksti ndodhet në Kuran ata ia tjetërsojnë kuptimin, si në rastin e fjalës së Allahut që thotë: *“Thuaj (o Muhamed): Mua më është shpallur se disa prej xhinve kanë dëgjuar (Kuranin).”* | El Xhin: 1. Thanë se këtu janë për qëllim njerëzit. Ndërsa fjalën Xhin e komentuan si sinonim të fjalës Insan që do të thotë njeri. Në këtë formë ata devijuan nga rregullat gjuhësore dhe ato legislative.

Por kur teksti vjen nga suneti mundohen ta tjetërsojnë duke e keqinterpretuar me gjëra të kota, përndryshe e kanë shumë të lehtë ta hedhin poshtë edhe nëse të gjithë dijetarët e hadithit dhe umeti kanë rënë dakort për saktësinë e tij. Madje dihet se është e pamundur të bëhen të gjithë bashkë për të gënjyer. Allahu i udhëzofte!

3 - Në librin “*Silsiletu es Sahiha*” (4/655) në hadithin me numër 1999 thuhet: “Në umetin tim do të ketë njëzet e shtatë gënjeshtarë dhe mashtrues, mes tyre do jenë katër gra. Ndërsa unë jam vula e Profetëve dhe nuk do të ketë Profet pas meje.”

Shejh Albani Allahu e mëshiroftë thotë: Hadithi është i saktë sipas kushteve të Muslimit. Ebu Mishar është Zijad ibën Kulejb el Kufi. Në këtë hadith ka kundërpërgjigje të qartë ndaj Kadianive dhe Ibën Arabiut para tyre, që shprehen se Profetësia do të mbetet edhe pas Profetit Muhamed sal-lAllahu alejhi ve sel-lem. Profeti i tyre i supozuar Mirza Gulam Ahmed Kadiani është gënjeshtar dhe mashtrues prej këtyre mashtruesve që përmenden në hadith.

Në sektin Kadiani (Mesihu i premtuar) është Gulam Ahmed

4 - Në librin “*Silsiletu ed Daife*” (1/176) në hadithin me numër 77, thuhet kinse Profeti sal-lAllahu alejhi ve sel-lem ka thënë: “Nuk ka Mehdi përpos Isait alejhi selam.” Shejh Albani Allahu e mëshiroftë thotë: Ky hadith është Munker (i papranueshëm).

Këtë hadith e shfrytëzon sekti Kadiani në pretendimet që kanë për profetin e tyre të rremë Mirza Gulam Ahmed Kadiani, i cili ka pretenduar profetësinë. Pas kësaj ai pretendoi se ishte Isai biri i Merjemes për të cilin është bërë përgëzimi, se ai do të vijë para ditës së Kiametit duke

thënë se nuk ka Mehdi përpos Isait, duke u bazuar në këtë hadith të papranueshëm.

Pretendimet e tij kanë gjetur pranim tek shumë mendjelehtë, siç ndodh rëndom me çdo lloj thirrje të kotë e cila nuk mbetet pa njerëz që e besojnë dhe thërrasin në të.

5 - Gjithashtu, në librin *“Silsiletu ed Daife”* në hadithin me numër 220 thuhet: “Vërtet, ai (Ibrahimi, i biri i Muhmedit sal-Allahu alejhi ve sel-lem do të ketë një gjidhënëse në xhenet. Po të kishte jetuar ai do të ishte i sinqertë dhe Profet. Nëse do të jetonte, unë do t'i liroja dajallarët e tij prej koptëve dhe kurrë nuk do të skllavërohej asnjëri prej tyre.

Shejh Albani Allahu e mëshiroftë thotë: Ky hadith është i dobët. Ndërsa pjesa e dytë e hadithit është transmetuar nga Abdullah ibën Ebi Evfa, të cilit i është thënë: “A e ke parë Ibrahimin, djalin e të dërguarit të Allahut? Ai tha: Ai ndërroi jetë duke qenë i vogël. Nëse do të lejohej të kishte Profet pas Muhamedit sal-Allahu alejhi ve sel-lem atëherë do të jetonte djali i tij, por nuk do të ketë profet pas tij.” E përcjell Buhariu në Sahihun e tij (10/476) dhe Ibën Maxheh (1/459).

Nisur nga kjo do të kuptosh lajthitjet e sektit Kadiani të cilët argumentohen me këtë fjalë: “Nëse do të jetonte Ibrahimi ai do ishte i sinqertë dhe Profet.” Supozimet e tyre janë të kota rreth vazhdimësisë së Profetësisë pas

profetit tonë sal-lAllahu alejhi ve sel-lem, sepse një fjalë e tillë nuk është saktësuar në këtë formë nga Profeti sal-lAllahu alejhi ve sel-lem, edhe nëse mundohen për ta forcuar me thënie të tjera të cilat i përmendëm. Ato në fakt i lënë gojëhapur dhe argumenti është tërësisht kundër tyre, pasi që ato pohojnë qartë se vdekja e Ibrahimit në moshë të vogël ndodhi për arsye se nuk do të ketë Profet pas Muhamedit sal-lAllahu alejhi ve sel-lem. Ata mbase do të polemizojnë për këtë siç e kanë zakon dhe do të mundohen ta dobësojnë këtë lloj arsyesimi përmes fjalëve, duke i zhveshur nga gjykimi që të jenë fjalë të profetit sal-lAllahu alejhi ve sel-lem. Por nuk do të mundën të distancohen nga ajo që i kemi detyruar rreth dobësisë së argumentimit të tyre. Edhe nëse mbështeten në pjesën e parë të hadithit, ne e thamë se ajo fjalë nuk është saktësuar të jetë nga Profeti sal-lAllahu alejhi ve sel-lem.

Argumentime të çoroditura

6 - Në librin “Silsiletu ed Daife” në hadithin me numër 350 thuhet: “Kush vdes duke mos e njohur imamin e kohës së tij ka për të vdekur me një vdekje xhahilijeti.”

Shejh Albani (Allahu e mëshiroftë) thotë: Ky hadith nuk ka asnjë bazë me këtë lloj fraze. Këtë hadith e kam parë në disa libra të Shijave, pastaj në disa libra të Kadianive. Me këtë argumentohen për të obliguar besimin në gënjeshtarin dhe mashtruesin e tyre Mirza Gulam Ahmed el Kadiani, i cili pretendon se është Profet. Edhe

sikur të ishte i saktë ky hadith ai nuk përmban as gjurmën më të vogël të asaj që pretendojnë. Maksimumi i asaj që kërkohet është obligueshmëria që muslimanët të kenë një prijës t'i besatohen dhe kjo është e drejtë, siç saktësohet në hadithin e Muslimit dhe të tjerëve.

7 - Në librin “Silsiletu ed Daife” në hadithin me nr. 466 thuhet: “Dijetarët e umetit tim janë si Profetët e beni Israilëve.”

Shejh Albani Allahu e mëshiroftë thotë: Ky hadith nuk ka asnjë bazë, dhe për këtë ka konsensus mes të gjithë dijetarëve. Me këtë hadith argumentohet sektin e humbur Kadiani për të treguar se profetësia ka për të qëndruar edhe pas Profetit Muhamed sal-Allahu alejhi ve sel-lem. Edhe nëse hadithi do të ishte i vërtetë ai nuk do të ishte argument për ta, siç duket qartë me pak meditim.

Ata besojnë se një ditë dënimi i jobesimtarëve do të ketë fund

8 - Në librin “Silsiletu ed Daife” në hadithin me nr. 6077 thuhet: “Do të vijë një ditë kur xhehenemi do të bëhet si bimë e tharë që e merr era, dhe një ditë tjetër ku do të mbyllen dyert e tij.”

Shejh Albani Allahu e mëshiroftë thotë: Ky hadith është i kotë. Dije se prej bishtave të këtyre të humburve që shprehen dhe besojnë se një ditë dënimi i jobesimtarëve do të ketë fund, është edhe sektin Kadiani. Madje ata e

kanë shtuar humbjen përtej vëllezërve të tyre të humbur duke thënë se fundi i jobesimtarëve do të jetë xheneti. Këtë e ka shprehur i biri i mashtruesit të madh të tyre Muhamed Beshiri, i biri i Gulam Ahmed Kadianiut në librin “Mesazhi Ahmedi”. Ai që dëshiron të sigurohet le t’i kthehet librit, sepse këtu nuk kam ndërmend të zgjatem më shumë.

9 - Po ashtu, në librin “*Silsiletu ed Daifë*” në hadithin me numër 5392 ku thuhet: Në momentin kur gjykatësi ulet në vendin e tij tek ai zbresin dy engjëj që e orientojnë, e pengojnë dhe e udhëzojnë përderisa nuk largohet nga e vërteta. Por nëse ai largohet nga e drejta atëherë ata largohen dhe e lënë.

Shejh Albani Allahu e mëshiroftë thotë: Hadithi është i sajuar. Është prej atyre haditheve të shumta dhe të kota me të cilat argumentohet sekti i humbur Kadiani, për të mbështetur mendimet e tyre në ato gjëra ku kanë kundërshtuar Kuranin dhe Sunetin. Kanë kundërshtuar unanimitetin e umetit dhe kjo aludon në fjalën e tyre për vazhdimësinë e profetësisë, shpalljes dhe zbritjes së engjëjve me shpallje edhe pas vulës së profetëve Muhamedit sal-Allahu alejhi ve sel-lem. Hadithi nuk është i qartë në këtë temë por ata përsëri polemizojnë me të edhe pse e dinë se ai transmetohet nga një gënjeshtar. Dija e hadithit dhe rregullat e tij nuk kanë shumë rëndësi për ta dhe nuk e kthejnë as kokën për t’i parë, siç ndodh me të gjithë ndjekësit e epsheve. Çdo hadith që përshtatet

me epshet dhe rrugën e tyre për ta është i saktë, edhe nëse atë e transmeton Musejleme gënjeshitari.¹

Ngjashmëri argumentuese mes ndjekësve të së kotës

10 - Në librin “*Ndodhia e Dexhalit dhe zbritja e Isait*”, shejh Albani Allahu e mëshiroftë thotë: Ai (Muhamed Abduhu) kur është pyetur për dexhalin dhe vrasjen e tij nga Isai alejhi selam, ka thënë: Dexhali simbolizon të keqen, mashtrimin dhe paudhësitë të cilat do të zhduken kur të zërë vend legjislacioni Islam mbi fytyrën e tokës. Por ajo që të habit është fakti se këtë lloj interpretimi të gabuar e ka bërë para tij edhe pretenduesi i profetësisë Mirza Gulam Ahmed el Kadianiu nga India. Këto ide i ka përsëritur nëpër broshurat dhe librat e tij. Sa i ngjashëm është interpretimi i gabuar me interpretimet që u bën ajeteve të shumta të Kuranit, duke ua tjetërsuar kuptimin vetëm e vetëm të argumentohet përmes tyre për të pohuar profetësinë e tij. Siç është rasti që i bëri fjalës së Allahut: “*Dhe për t’ju sjellë lajmin e gëzueshëm për një të dërguar emri i të cilit është Ahmed.*” | Es Saf: 6.

Ai pretendoi se me fjalën Ahmed të përmendur në këtë ajet është për qëllim vet ai. Interpretime të tilla ka shumë dhe ato arrijnë kulmin e marrëzive. Sejd Rashidi

¹ Personazh i njohur qysh në kohën e Profetit sal-Allahu alejhi ve sel-lem. Ai pretendoi se ishte Profet dhe se i zbritet shpallje. Ai u vra nga luftëtarët Muslimanë në betejën e Jemames gjatë periudhës kur udhëhoqi Halifeja i Muslimanëve Ebu Bekr es Sidik. Sh.p.

kur e ka kundërshtuar atë dhe idetë e tij në një vend tjetër në Tefsirin e tij (6/58), ka pohuar duke thënë: Ai (Mirza Gulam) ka ecur në rrugën e atyre që pretendojnë se janë Mehdi prej shijave të Iranit, sikurse Baha-i dhe Bab-i, të cilët nxirrnin argumente të paqëna nga Kurani për t'i përkrahur idetë e tyre. Madje argumente të tilla ai ka nxjerrë edhe nga surja El Fatiha për të cilën ka një koment tepër të marrë, ku thotë se ai libër është prej mrekullive të tij!! Ai e konsideroi këtë sure si përgëzuese për shfaqjen e tij dhe se është Mesihu i këtij umeti!

Pas këtyre marrëzive, Sejjd Rashid Rida thotë: Kjo derë e çuditshme e interpretimit të Kuranit dhe tjetërsimit të fjalëve dhe kuptimeve të tij, duke vendosur në vend të tyre fjalë të huaja që nuk kanë as përputhje e as krahasim, u përhap në umet nga këta heretikë zjarrputistë dhe ndjekësit e tyre. Ata vendosën parimet e sekteve batinije¹ të cilat janë përhapur edhe mes një numri të madh të Sufijve, dervishëve.

Them (Albani): Çfarë dallimi ka mes interpretimit të gabuar të këtyre batinive dhe kadianive që i bëjnë Kuranit, dhe Muhamed Abduhusë apo ndjekësve të tij që u bëjnë haditheve që flasin për ardhjen e dexhalit dhe zbritjen e Isait alejhi selam? Si është e mundur që Sejjd

1 Sekte që mendojnë se Kurani ka një kuptim të jashtëm (të dukshëm) që e kuptojnë njerëzit e zakonshëm përmes gjuhës dhe stileve të shkrimit dhe një tjetër të fshehtë të cilin nuk e dinë përveç atyre që Zoti i ka veçuar në këtë dituri. Në këtë mënyrë ata pretendojnë se këto kuptime të cilat njerëzit nuk arrijnë ti kuptojnë ata i arrijnë në mënyra direkte përmes dijes së drejtpërdrejtë që ata e marrin nga Zoti. Sh.p.

Rashid Rida të hesht për këtë, dhe për më tepër të shkojë deri aty sa t'i justifikojë duke thënë se këto hadithe nuk janë transmetuar fjalë për fjalë?! Këto hadithe të vërteta që na kanë ardhur, a të gjitha nuk kanë ardhur fjalë për fjalë, pa përfshirë hadithet e shumta Mutevatire?

Kadianitë janë më të dëmshmit për umetin Islam

11 - Në vargun e audio kasetave “Silsiletu el Huda ven Nur” me nr. 634, shejh Albani Allahu e mëshiroftë thotë: Sot e kupton se ka sekte që pretendojnë Islamin dhe thërrasin në Islam por që nuk kanë lidhje me të, njëlloj si ujku që nuk kishte lidhje me gjakun e birit të Jakubit (siç thuhet në fjalën e urtë dhe të vjetër arabe).

Më të devijuarit nga këta sekte janë Baha-ít, pastaj vijnë Kadianitë. Këta të fundit janë më të dëmshmit për shoqërinë dhe për komunitetin e umetit të thirrjes, siç thonë dijetarët. Me këtë nuk kam për qëllim vetëm bashkësinë Islame, por kombet ekzistuese që sot kanë për detyrë t'i përgjigjen thirrjes së të vërtetës. Bahai-të nuk kanë të bëjnë me islamin sepse e kanë rrezuar tërësisht besimin e tyre, prandaj dhe rreziku nuk është aq i pranishëm. Ndërsa Kadianitë agjërojnë, kryejnë Haxhin dhe falen, madje çdo gjë e bëjnë si Ehli Suneti dhe Xhemati. Por ata kishin besime që i nxorren jashtë rrethit të Islamit dhe kanë dezertuar nga feja e tyre. Ata janë të rrezikshëm nga ky këndvështrim sepse të tjerët i shikojnë

si muslimanë. Mosmarrëveshjet mes nesh dhe atyre janë se ju i keni kuptuar tekstet në mënyrë të gabuar, ndërsa ne e shohim korrektësinë dhe të vërtetën në atë që jemi.

Aktivitetet e Kadianive janë nga më të përhapurat sot në botë dhe konsiderohen nga sektet e devijuara që kanë ndikimin më të madh tek njerëzit.

12 - Gjithashtu, në vargun e audio kasetave me titull “Silsiletu el Huda ven Nur” me nr. 616, shejh Albani Allahu mëshiroftë ka thënë: Unë mendoj se të gjithë vëllezërit tanë të pranishëm e dinë se ka grupe që devijojnë nga Islami tërësisht ose pjesërisht, dhe që ftojnë në Islam me qëllim që hebrenjtë dhe të krishterët të konvertohen në Islamin e tyre. Nuk them në Islam si Kadianitë për shembull, sepse këta të fundit e përcjellin Islamin tek të tjerët siç e mendojnë ata, një islam të tjetërsuar nga ai i vërteti. Ata u përcjellin njerëzve se Profeti Muhamed sal-lAllahu alejhi ve sel-lem nuk është vula e profetëve siç e ka kuptuar ehli suneti, por është ashtu siç i kuptojnë kadianitë se vula e profetëve do të thotë stolia e profetëve. Ata besojnë se do të ketë profetë të tjerë pas Muhamedit sal-lAllahu alejhi ve sel-lem, dhe njëri prej tyre siç pretendojnë ata është Mirza Gulam Ahmed el Kadianiu. Madje, sipas tyre do të vijnë edhe të tjerë pas tij.

I krishteri që përqafton Islamin dhe mban këtë lloj besimi nuk është musliman në kuptimin e duhur, sepse argumenti nuk i është paraqitur në kuptimin e saktë, siç

është thënia e të Lartësuarit: *“Por ai është i Dërguari i Zotit dhe vula e Pejgamberëve.”* | El Ahzab: 40 Apo hadithi mutevatir që thotë: “Nuk do të ketë asnjë profet pas meje.”

Ata mohojnë shumë lajme të padukshme, si p.sh. xhinët si krijesa prej krijesave të Zotit njëlloj si engjëjt. Ata e mohojnë se ekzistojnë krijesa të tjera të Zotit që janë të ngarkuar si njerëzit me adhurime apo që ndalohen nga mëkatet. Ata i mohojnë të gjitha këto fakte por e keqja është se thërrasin në Islam, thërrasin për tek dëshmia se nuk ka të adhuruar tjetër përveç Allahut dhe se Muhamedi është i Dërguari i Zotit. Besojnë në pesë shtyllat e Islamit e kështu me rradhë por islami i tyre nuk është i saktë. Nisur nga kjo, ata që ftohen në Islam nga Kadianitë argumenti i Allahut nuk është ngritur për ta me islamin e saktë. Nuk e imagjinoj që këtyre në Ditën e Kiametit t’u thuhet: Pse keni thënë se do ketë pejgamberë të tjerë pas Muhamedit sal-Allahu alejhi ve sellem, ndërkohë që Kurani thotë kështu? Sepse ata janë joarabë, nuk e kuptojnë Kuranin dhe Kurani u është përkthyer në kuptimin e gabuar, e kështu me rradhë.

Mashtrime edhe në emërtime

13 - Në vargun e audio kasetave *“Silsiletu el Huda ven Nur”* me nr. 544, shejh Albani Allahu e mëshiroftë ka thënë: Kadianitë që e quajnë veten Ahmedi, ndjekësit e Gulam Ahmad el-Kadianit, janë të njohur tek Ehli suneti

si Kadiani. Por ata i ikin këtij emri dhe zgjedhin të thirren si Ahmedi, kështu që thonë se ne jemi Ahmedi. Ata kanë një qëllim keqdashës kur ikin nga njëra përkatësi tek tjetra. Përkatësia e parë (kadiani) është në lidhje me qytetin nga i cili u largua profeti i tyre i rremë Mirza Gulam Ahmed el-Kadiani, dhe ai është fshati Kadian. Ata preferojnë të thirren si Ahmedi sepse Mirza Gulam Ahmed el-Kadiani nuk quhet Ahmed, por ai është Gulam Ahmed. Kjo është një metodë në gjuhën Indiane që interpretohet si shërbëtori i Ahmedit, kështu që ai nuk është Ahmedi por shërbëtori i Ahmedit.

Ai që nënkuptohet me Ahmedin është Pejgamberi ynë sal-lAllahu alejhi ve sel-lem, por jo arabët kanë gjenealogji të tilla në krenarinë dhe në përkatësinë e tyre me të Dërguarin sal-lAllahu alejhi ve sel-lem. Pra, ai ishte shërbëtori i Ahmedit dhe kështu njihej. Por në momentin kur pretendoi se është Mehdiu dhe më pas pretendoi profetësinë, ai mori mbi vete disa tekste nga Kurani dhe suneti duke ia mveshur vetes së tij, siç është fjala e Allahut të Lartësuar që thotë: *“Dhe për t’ju sjellë lajmin e gëzueshëm për një të dërguar, emri i të cilit është Ahmed”*. | Es Saff: 6. Cili është ky Ahmed? Ai është i dërguari ynë Muhamedi sal-lAllahu alejhi ve sel-lem dhe jo Ahmedi i tyre.

Bazuar në këtë, vetëm e vetëm që ta tërheqë këtë varg nga vetja dhe për ta mbajtur mbi vete ai e ndërroi edhe emrin në librat e tij. Unë personalisht e kam studiuar

këtë sepse kam patur shumë debate me Kadianitë në Damask për shumë vite. Më parë emrin e tij e shkruante nëpër libra si Mirza Gulam Ahmed, d.m.th. shërbëtori i Ahmed ibën Abdullah ibën Abdul Motalibit sal-lAllahu alejhi ve sel-lem. Por më pas e fshiu epitetin Mirza Gulam Ahmed dhe tha se emri i tij është Ahmed, në mënyrë që t'i mashtrrojë njerëzit dhe të kujtojnë se ky ajet ka të bëjë me të. Tha se emri i tij është Ahmed ndërsa Muhamedi sal-lAllahu alejhi ve sel-lem, Profeti i cili u dërgua si mëshirë për botët emri i tij është Muhamed dhe jo Ahmed. Kjo vetëm e vetëm për t'i çoroditur ndjekësit e humbur të tij.

14 - Në audio kasetën me titull “Silsiletu el Huda ven Nur” me numër 632, shejh Albani Allahu e mëshiroftë ka thënë:

Të gjithë ju keni dëgjuar për një sekt bashkëkohor që nuk ka shumë që është themeluar, pra më pak se një shekull, përkatësisht sektin Kadiani. Këta janë muslimanë dhe nuk janë muslimanë. Janë si muslimanët që agjërojnë dhe falen dhe dëshmojnë siç dëshmojnë muslimanët, se nuk ka të adhuruar tjetër të vërtetë përveç Allahut dhe se Muhamedi është i Dërguar i Zotit. Ata kryejnë haxhin,¹ por siç thashë më lart nga ana tjetër ata nuk janë muslimanë për shkak se nuk ndoqën rrugën e besimtarëve. Kështu që ajeti i mëparshëm u përshtat plotësisht: “*Këdo*

1 Këtë e ka mohuar më vonë themeluesi i tyre Gulam Ahmed duke thënë: Ne nuk kemi asgjë të përbashkët me Muslimanët. Sh.p.

që e kundërshton të Dërguarin pasi i është dhënë udhëzimi, dhe ndjek rrugë tjetër nga ajo e besimtarëve.”

| En Nisa: 115.

Këta njerëz ndoqën rrugë të tjera dhe jo rrugën e besimtarëve, por kur ndoqën rrugë tjetër përveç rrugës së besimtarëve a u larguan nga Libri dhe Suneti? Jo. Ata na sfidojnë dhe na thonë: Ne jemi me Kuranin dhe Sunetin por ju keni gabuar në kuptimin e Kuranit dhe Sunetit. Dhe ja ky ishte një shembull siç thashë më lart.

Këta njerëz kanë devijuar nga rruga e besimtarëve në shumë pjesë të besimit. Nuk do t'i trajtojmë të gjitha por mjafton ky shembull: Prej besimit të tyre është se profetësia nuk është vulosur dhe nuk do të mbyllet me Pejgamberin tonë sal-Allahü alejhi ve sel-lem, por dyert e profetësisë janë ende të hapura derisa të dojë Zoti, sipas pretendimit të tyre. Pas kësaj, ata pretenduan se njëri prej këtyre profetëve kishte ardhur tek ata nga vendi i Indisë dhe nga një fshat i quajtur Kadian. Kjo është arsyeja pse ata i atribuohen atij dhe ky njeri është Mirza Gulam Ahmed el-Kadiani. Ata bëjnë sikur besojnë në Kuran dhe Sunet, por realisht nuk i besojnë Kuranit dhe Sunetit. Si është e mundur kjo?

Sepse e interpretuan fjalën e Allahut që thotë: *“Por ai është i Dërguari i Zotit dhe vula e Pejgamberëve.”* | El Ahzab: 40.

Ndërkohë që interpretimi i këtij ajeti na ka arritur mutevatir nga hadithet e të Dërguarit sal-lAllahu alejhi ve sel-lem dhe nga interpretimi i sahabëve dhe i tabiinëve, derisa kuptimi i tij i saktë u regjistrua në të gjitha librat e muslimanëve në besim, hadith dhe tefsir: *“Por ai është i Dërguari i Zotit dhe vula e Pejgamberëve.”* | El Ahzab: 40. Kjo do të thotë i fundit prej tyre.

Çfarë thanë këta njerëz të devijuar?

Ata besuan dhe nuk e mohuan se Zoti ka thënë: *“Por ai është i Dërguari i Zotit dhe vula e Pejgamberëve.”* | El Ahzab: 40.

Por thanë se qëllimi i këtij ajeti është: Ai është stolia e tyre. Pra, nuk është i fundit prej tyre.

Thanë: Ashtu sikurse unaza është stoli për gishtin, edhe i Dërguari i Zotit sal-lAllahu alejhi ve sel-lem është stolia e pejgamberëve. Prandaj ju muslimanët keni humbur në kuptimin e këtij ajeti - paçka se e vërteta është se ata janë të humburit -. Ata nuk iu bindën rrugës së besimtarëve, dhe mendoj se ky shembull është i mjaftueshëm për të kuptuar se nuk mjafton në këtë kohë të thuash vetëm se ndjekim Kuranin dhe Sunetin. Kjo sepse Kurani dhe Suneti interpretohen sipas sekteve, besimeve dhe dëshirave, dhe ky që përmendëm është shembulli më konkret.

VENDIMI I KËSHILLIT TË AKADEMISË SË FIKHUT
PRANË LIGËS BOTËRORE ISLAME, RRETH GJYKIMIT TË
ISLAMIT PËR SEKTIN KADIANI DHE NDJEKËSIT E TIJ

VENDIMI PËR KADIANITË DHE NDJEKËSIT E KËTIJ SEKTI:

Falënderimi i takon Allahut! Paqja dhe nderimet e Tij qofshin mbi të Dërguarin, familjen dhe shokët e tij, si dhe mbi të gjithë ata që udhëzohen me udhëzimin e tij!

Në vijim:

Këshilli i Akademisë Islame të Fikhut, në takimin e tij të radhës shqyrtoi çështjen e sektit Kadiani i cili u shfaq në Indi në shekullin e kaluar (shekulli i nëntëmbëdhjetë), sekt i cili quhet gjithashtu edhe Ahmedi. Këshilli diskutoi doktrinën e tyre në të cilën ka ftuar themeluesi i këtij sekti Mirza Gulam Ahmed el-Kadiani në vitin 1876, i cili pretendon:

- 1 - Se është profet të cilit i vjen shpallja.
- 2 - Se ai është Mesihu (shpëtimtari) i premtuar.
- 3 - Se profetësia nuk është mbyllur me zotërinë tonë Muhamed ibën Abdullahin, të Dërguarin e Islamit sal-Allahu alejhi ve sel-lem (siç është besimi i muslimanëve në Kuranin dhe Sunetin e qartë).

4 - Ai pohon se i vjen shpallje dhe se i kanë zbritur më shumë se dhjetë mijë ajete, dhe se kushdo që e mohon atë është jobesimtar.

5 - Ata besojnë se muslimanëve u kërkohet ta kryejnë haxhin në Kadian, sepse ai është qytet i shenjtë si Meka dhe Medina.

6 - Ata besojnë se vendi Kadian është pikërisht Xhamia El-Aksa që përmendet në Kuran. Të gjitha këto janë të shkruara dhe të thëna qartë në librin e tij të cilin e ka shpërndarë me titull “Berahin Ahmedije” (Argumentet Ahmediane), si dhe në deklaratën të cilën e botoi me titullin “*Et-Teblig*” (Kumtimi).

Këshilli gjithashtu shqyrtoi thëniet e Mirza Beshiru-Din ibën Gulam Ahmed el-Kadiani dhe pasardhësit të tij, duke përfshirë edhe atë që është përmendur në librin e quajtur “*Ajne Sadakat*”, ku thuhet: “Çdo musliman që nuk përfshihet për t’i dhënë besatimin Mesihut të premtuar (d.m.th. babait të tij Mirza Gulam Ahmedit), pavarësisht nëse e ka dëgjuar emrin e tij apo jo, ai konsiderohet jobesimtar dhe i dalë nga feja Islame.” (Ajne Sadakat, fq. 35.)

Fjalët që ka shkruar në gazetën Kadianie “*El-Fadl*” ku tregon për vet babain e tij Gulam Ahmedin, se ka thënë: “Ne nuk pajtohemi me muslimanët në asnjë gjë: As në Zot, as në të Dërguar, as në Kuran, as në namaz, as në agjërim, as në haxh dhe as në zekat. Mes nesh dhe atyre ekzistojnë mosmarrëveshje esen-

cialë në të gjitha këto.” (El-Fadl) Gazeta e muajit 30 Korrik 1931.

Në të njëjtën gazetë (Vëllimi III) ai citon si më poshtë: “Mirza është Profeti Muhamed, duke pretenduar se kjo përputhet plotësisht me atë që thotë Kurani kur flet për zotërinë tonë Isain alejhi selam, i cili thotë: “Dhe për të sjellë lajmin e mirë të një të dërguari që do të vijë pas meje, emri i të cilit është Ahmed.” (Libri “*Indharu el Hilafe*”, fq. 21.)

Këshilli gjithashtu ka shqyrtuar atë që kanë shkruar dhe publikuar dijetarët dhe mendimtarët e besueshëm Islam rreth Sektit Kadiani (Ahmedi), për të treguar largimin e tyre të plotë nga Islami.

Nisur nga kjo që u tha, edhe parlamenti rajonal i Provincës Kufitare Veriore në shtetin e Pakistanit miratoi një rezolutë në vitin 1974 me votim unanim të anëtarëve të tij, ku e cilësonin grupin e Kadianive në mesin e qytetarëve të Pakistanit si një pakicë jomuslimane.

Përveç kësaj, doktrinës së tyre i shtohet edhe ajo që kanë dëshmuar përmes teksteve të qarta nga librat e Mirza Gulam Ahmedit dhe nga letërkëmbimet e tij drejtuar qeverisë angleze në Indi, të cilës ai i drejtohet dhe ruan mbështetjen dhe simpatinë e saj përmes deklarimit të ndalimit të xhihadit. Ai e mohon idenë e xhihadit me qëllim që t'i devijojë zemrat e muslimanëve drejt besnikërisë ndaj qeverisë koloniale angleze në Indi. (Sipas tij) Ideja e xhihadit të cilën

disa muslimanë injorantë e mendojnë si pjesë të fesë, i pengon ata të jenë besnikë ndaj anglezëve.

Lidhur me këtë, në shtojcën e librit “Dëshmia e Kuranit” botimi i gjashtë, fq.16, thotë: “Unë besoj se sa më shumë shtohen ndjekësit e mi aq më i vogël do të jetë numri i atyre që besojnë në xhihad. Të besosh se unë jam Mesihu ose Mehdiu, kjo e dikton mohimin e xhihadit.” (Shiko gjithashtu shkresën e Prof. Nedeviut të publikuar nga Liga Botërore Islame, fq. 25.)

Pasi që Këshilli i Akademisë së Fikhut diskutoi për këto dhe shumë dokumenta të tjera që shpalosnin besimin e Kadianive, origjinën, bazat dhe objektivat e tyre të rrezikshme në shkatërrimin e besimit të vërtetë islam dhe largimin e muslimanëve prej tij, Këshilli vendosi unanimisht:

“Doktrina e sektit Kadiani i quajtur edhe Ahmedi është doktrinë tërësisht jo Islame.

Ata që bëhen ithtarë dhe ndjekës të këtij sekti janë të pafe dhe të dalë nga Islami.

Maskimi i pjestarëve të këtij sekti duke pretenduar se janë Muslimanë është vetëm për të mashtruar dhe devijuar.

Këshilli i Akademisë së Fikhut deklaroi se është e detyrueshme për muslimanët, qeveritë, dijetarët, shkrimtarët, mendimtarët, predikuesit dhe të tjerët, që t’i kundërvihen këtij sekti të devijuar dhe ithtarëve të tij kudo nëpër botë.

Allahu është i Vetmi që jep sukses!

Kryetari: Abdullah ibën Humejd (Kryetar i
Këshillit të lartë gjyqësor në Arabinë Saudite).

Nënkryetari: Muhamed Alij El Harekan (Sekretari
i Ligës botërore Islame) .

Anëtarët: Abdul Aziz ibën Abdillan ibën Baz,
Muhamed Mahmud Es Savvaf, Muhamed
Salih El Uthejmin, Muhamed ibën Abdillan Es
Subejjil, Muhamed Rashid.

PËRMBAJTJA

Dy fjalë për lexuesin.....	3
Hyrje nga recensuesi.....	7
Parathënie.....	9
Gulam Ahmedi.....	13
Fjalët e Shejh Albanit për sektin e Kadianive.....	27
Vendimi për Kadianitë dhe ndjekësit e këtij sektit:...	43
Përmbajtja.....	48

CIP Katalogimi në botim BK Tiranë

el-Albani, Muhamed Nasirudin

Kadianitë: ky sekt i humbur / sqarime dhe komente

Muhamed Nasirudin el-Albani; përmbledh. e përkth.

Fatjon Isufi. – Tiranë: Qendra “Udha e Besimtarëve”,
2023

48 f.; B6.

ISBN 978-9928-4757-1-8

1.Feja islame 2. Sekte